

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2018 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia WSA Piotr Borowiecki

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2017 r.
na posiedzeniu niejawnym sprawy
z wniosku **Stowarzyszenia Obrony Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie**
o wymierzenie Wójtowi Gminy Zbuczyn grzywny za nieprzekazanie w terminie skargi,
odpowiedzi na skargę i akt sprawy
p o s t a n a w i a:

1. wymierzyć Wójtowi Gminy Zbuczyn grzywnę w kwocie 300 (trzysta) złotych za nieprzekazanie Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie w terminie skargi z dnia 16 stycznia 2017 r. na bezczynność Wójta Gminy Zbuczyn w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej;
2. zasądzić od Wójta Gminy Zbuczyn na rzecz skarżącego **Stowarzyszenia Obrony Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie** kwotę 580 (pięćset osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.

[Faint, illegible text, possibly a signature or stamp]

UZASADNIENIE

W piśmie procesowym z dnia 27 kwietnia 2017 r. Stowarzyszenie Obrony Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie (dalej także: „skarżące Stowarzyszenie”) - powołując się na przepisy art. 55 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 ze zm. - dalej: „p.p.s.a.”) w zw. z art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 2058 ze zm. - dalej także: „u.d.i.p.”) - wystąpiło do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z wnioskiem o wymierzenie Wójtowi Gminy Zbuczyn grzywny za nieprzekazanie Sądowi w terminie skargi z dnia 16 stycznia 2017 r. (data wpływu do organu 19 stycznia 2017 r.) na bezczynność Wójta Gminy Zbuczyn w przedmiocie udostępnienia informacji publicznej zgodnie z treścią wniosku skarżącego Stowarzyszenia z dnia 25 września 2016 r.

W piśmie procesowym z dnia 25 maja 2017 r. Wójt Gminy Zbuczyn, ustosunkowując się do powyższego wniosku skarżącego Stowarzyszenia o wymierzenie grzywny, przyznał, że nieprzekazanie w ustawowym terminie skargi z dnia 16 stycznia 2017 r., odpowiedzi na skargę i akt administracyjnych nastąpiło z winy pracownika - inspektora Wydziału Infrastruktury Urzędu Gminy w Zbuczynie. Organ wskazał, że przyczyną powyższego zaniechania były kłopoty rodzinne pracownika, spowodowane chorobą nowotworową, operacją i trwającym leczeniem jego córki. Z tego względu, Wójt Gminy Zbuczyn wniósł o łagodny wymiar kary grzywny z tytułu znacznego przekroczenia ustawowych terminów.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następujące.

Zgodnie z art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe

prorowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi. Jak stanowi przepis art. 54 § 2 p.p.s.a., organ przekazuje skargę sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej wniesienia.

Mając na uwadze, że przedmiotem sprawy zainicjowanej skargą Stowarzyszenia Obrony Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie jest dostęp do informacji publicznej, należało wziąć pod uwagę również treść przepisu art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej, będącego przepisem szczególnym w odniesieniu do ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Zgodnie z tym przepisem, przekazanie sądowi akt i odpowiedzi na skargę w sprawach z zakresu udostępniania informacji publicznych następuje w terminie 15 dni od dnia otrzymania przez organ skargi.

Wskazać należy, że w związku z wprowadzeniem pośredniego trybu wnoszenia skarg do wojewódzkich sądów administracyjnych, ustawodawca przewidział w procedurze sądownoadministracyjnej instytucję mającą na celu zdyscyplinowanie organów uchylających się od obowiązku przekazania skargi. W takim przypadku, na mocy art. 55 § 1 p.p.s.a., sąd na wniosek skarżącego może orzec o wymierzeniu organowi grzywny w wysokości określonej w art. 154 § 6 p.p.s.a.

Przewidziana w art. 55 § 1 p.p.s.a. instytucja wymierzenia grzywny ma na celu przede wszystkim wyegzekwowanie od organu wypełnienia przezeń obowiązków procesowych, o jakich mowa w art. 54 § 2 p.p.s.a. Obok funkcji dyscyplinującej polegającej na przymuszeniu organu do przestania skargi, odpowiedzi na skargę oraz akt sprawy, grzywna pełni także funkcję represyjną. Jest ona uzasadniona potrzebą ochrony konstytucyjnego prawa do rozpoznania sprawy sądowej bez nieuzasadnionej zwłoki, o którym mowa w art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, a którego realizacja napotyka przeszkodę w razie niedopełnienia przez organ obowiązków wynikających z art. 54 § 2 p.p.s.a. (por. uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 listopada 2009 r., sygn. akt II GPS 3/09, LEX nr 530144). Przyjąć należy jednocześnie, że instytucja wymierzenia organowi grzywny z art. 55 § 1 p.p.s.a. pełni także funkcję prewencyjną, bowiem ukaranie organu służy także zapobieganiu naruszenia prawa w przyszłości.

Z akt niniejszej sprawy wynika jednoznacznie, że skarga Stowarzyszenia Obrony Zwierząt w Jędrzejowie na bezczynność Wójta Gminy Zbuczyn w przedmiocie dostępu do informacji publicznej wpłynęła do organu w dniu 19

stycznia 2017 r., a zatem podmiot ten zobowiązany był do przesłania sądowi akt sprawy wraz z odpowiedzią na skargę do dnia 3 lutego 2017 r. Tymczasem, z analizy akt sprawy wynika, że organ przesłał skargę Stowarzyszenia Obrony Zwierząt w Jędrzejowie wraz z odpowiedzią na skargę dopiero w dniu 26 maja 2017 r. (k. 58 akt sądowych), a więc ze 113-dniowym opóźnieniem.

Zdaniem Sądu, przedstawione wyżej okoliczności faktyczne potwierdzają niewykonanie przez organ obowiązku przekazania sądowi skargi wraz z odpowiedzią na skargę i aktami w terminie 15 dni, określonym w art. 21 pkt 1 u.d.i.p., co przesądza o zasadności wniosku o wymierzenie grzywny na podstawie art. 55 § 1 p.p.s.a.

Zgodnie z art. 55 § 1 w zw. z art. 154 § 6 p.p.s.a., grzywna może zostać wymierzona do wysokości dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej w roku poprzednim, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie odrębnych przepisów. Jak wynika z obwieszczenia Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 9 lutego 2017 roku (M.P. z 2017 r. poz. 183) przeciętne wynagrodzenie w gospodarce narodowej w 2016 r. wyniosło 4.047,21 złotych. Wobec tego maksymalna wysokość grzywny kształtuje się na poziomie 40.472,10 złotych. Zauważyć przy tym należy, że ustawodawca nie przewidział jej dolnej granicy oraz nie określił dyrektyw jej wymierzania, pozostawiając decyzję w tym zakresie sądowi.

W ocenie Sądu, należy uznać, że przekazanie skargi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę jest bezwzględny obowiązek organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania zaskarżono. Opóźnienie w realizacji tego obowiązku, a co za tym idzie oddalenie w czasie możliwości rozpoznania sprawy przez sąd, ogranicza w istocie stronie skarżącej możliwość realizacji jej konstytucyjnego prawa do sądu.

Jednocześnie, Sąd pragnie zauważyć, że o ile przytoczone przez organ w odpowiedzi na wniosek o ukaranie grzywną okoliczności mające wpływ na niewywiązanie się przez organ z terminowego obowiązku przekazania skargi, nie mogą w żaden sposób sanować owego uchybienia, o tyle podkreślić należy, iż zostały one jednak uwzględnione przy określeniu wysokości orzeczonej grzywny.

Otóż, określając wysokość grzywny, Sąd miał na uwadze zarówno wyjaśnienia organu zawarte w odpowiedzi na wniosek, jak i okres, który faktycznie upłynął

między wpłynięciem skargi do organu a jej przekazaniem do sądu wraz z odpowiedzią na skargę i aktami administracyjnymi.

Sąd wziął również pod uwagę to, iż po wpłynięciu wniosku o wymierzenie grzywny, organ odpowiedź na wniosek wraz z wniesioną wcześniej skargą i odpowiedzią na nią przekazał do Sądu, tak więc wykonał swój obowiązek ustawowy.

W konsekwencji, Sąd uznał, że wysokość nałożonej grzywny jest adekwatna do stopnia stwierdzonego uchybienia i z pewnością będzie wystarczająca do zdyscyplinowania organu, który w przyszłości powinien mieć świadomość konsekwencji naruszenia ciężących na nim obowiązków dla zapewnienia prawidłowego postępowania w przyszłości.

Biorąc powyższe pod uwagę, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie - działając na podstawie art. 55 § 1 p.p.s.a. w związku z art. 154 § 6 p.p.s.a. - orzekł, jak w pkt 1 sentencji postanowienia.

Orzekając z kolei w przedmiocie kosztów postępowania sądowego, Sąd miał na uwadze regulacje prawne zawarte w przepisach art. 200 p.p.s.a. i art. 205 § 2 p.p.s.a. w zw. z art. 64 § 3 p.p.s.a. oraz w zw. z § 14 ust. 1 pkt 1 lit. c) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.).

1000 1000
1000 1000